

Anna *35, employee*

"We had been living together for 7 years. The verbal aggression started at the beginning of my pregnancy. He did everything he could to keep me away from my friends and family. Yet I had done nothing wrong. When he hit me for the third time, I ran away with my child. A work colleague took me in, and I was put in touch with the "SOS Femmes Solidarité" association. It was the only safe haven where I could tell my story without fearing reprisals or feeling ashamed. I was terrified of running into my ex-husband when leaving work, at the nursery, at the end of the street or even in front of the block of flats where I live, even though he didn't know my new address. After the divorce and after he had been sentenced for violence and death threats, I turned the page and put it all behind me. I have been able to rebuild a trusting relationship with a man I had known for a long time – he was the one for me. There is always hope. There is a life after this hell."

Foton © Council of Europe
Sandro Weltin.

Europarådets kampanj mot våld i hemmet mot kvinnor

Fotoutställning i riksdagens Infocentrum den 5–20 mars 2008

COUNCIL
OF EUROPE CONSEIL
DE L'EUROPE

**Stop domestic
violence
against women**

Europarådskampanjen mot våld i hemmet mot kvinnor

Ett beslut om en kampanj mot våld i hemmet mot kvinnor fattades vid Europarådets toppmöte mellan stats- och regeringschefer i maj 2005. Den parlamentariska församlingen, som stödjer regeringssidans beslut, antog sedan en resolution (nr 1512) om riktlinjer för kampanjen på parlamentarisk nivå.

Europarådets parlamentariska församling lanserade i november 2006 kampanjen "Nationella parlament i samarbete för att bekämpa våld i hemmet mot kvinnor". Samtliga 47 medlemsländer deltar i kampanjarbetet.

I Sveriges riksdag är Carina Hägg (s) kampanjansvarig. Hon har initierat en rad aktiviteter i riksdagen det senaste ett och ett halvt åren, bl.a. ett flertal seminarier. Den sista stora aktiviteten inom ramen för kampanjen blir denna utställning.

I utställningen, som är producerad av Europarådet, visar fotografen, Sandro Weltin, på grupper i samhället som, i olika former, kommer i kontakt med våld mot kvinnor. Weltin har fotograferat parlamentariker, valda ombud på regional nivå, representanter från frivilligorganisationer, aktiva ute på fältet, och kvinnor som utsatts för våld i hemmet.

Weltins foton avslöjar det som vanligtvis är osynligt: våld som göms i hemmets avskildhet. Genom sina vittnesmål visar de utsatta kvinnorna att detta våld är en företeelse som pågår i vardagen, framför våra ögon.

Utställningen finns även tillgänglig via Internet: <http://www.coe.int/t/dc/campaign/stopviolence/expo/>.

Våld mot kvinnor – definition¹

”Våld mot kvinnor” avser varje handling av könsbaserat våld som orsakar, eller sannolikt orsakar, fysisk, sexuell eller psykisk skada eller lidande för kvinnor. Det inbegriper hot om sådana handlingar, tvång och godtyckligt frihetsberövande, inför öppen ridå eller i privatlivet.

Denna definition gäller, bland annat, för våld inom familjen eller i hemmet, inbegripet fysisk och psykisk aggression, emotionella och psykiska övergrepp, våldtäkt och sexuella övergrepp, incest, våldtäkt mellan makar, stympning och andra traditionella bruk och sedvänjor som är skadliga för kvinnor, till exempel tvångsäktenskap.

¹ Källa: Bilaga till ministerkommitténs rekommendation Rec (2005) till medlemsstaterna om skydd av kvinnor mot våld. Texten har hämtats från Europarådets *Handbok för parlamentariker*.

Ser vi till de ”mänskliga rättigheterna” eller ”mäns rättigheter”?

Min arbetskamrat har liksom din haft blåmärken, som vi först inte förstod kom från honom! Jag pratade med Fadime och jag har känt vanmakt när Anna tvingades fly utomlands. Ingen individ bär enskilt ansvar för könsmaktsordningen som beskrivs av Europarådet och FN, men alla, män och kvinnor, har ansvar för en förändring.

När omfattningen av hot och våld och det yttersta uttrycket, döden, ligger utbredd framför oss i hårda fakta får vi inte blunda. Jag ville tvinga slutna ögon att se och jag ville öppna finansutskottens plånböcker runt om i Europa. Och jag ville rikta blicken mot den kontroll och det våld som även sätter gränser för flickor och kvinnor för demokratiskt deltagande i samhället.

Nu fick jag möjlighet att omvandla det lidande jag mött hos kvinnor under åren till något konkret som jag kunde ta med mig in i det tvärpolitiska arbetet i riksdagen. Det var ett unikt ansvar. Möjligheten att genom en bredad samverkan kunna förbättra lagstiftning och bidra till attitydförändringar, allt för att säkra kvinnors och deras barns vardag, var något jag ville kasta mig in i.

Vi ska veta hur målet, Stoppa allt våld mot kvinnor – stoppa våld i nära relationer, kan uppnås men också våga säga när. Ska vi enas om år 2015?

Carina Hägg